

Közösségi, társadalmi, emberi életünk alapja a kölcsönös megértés, tisztelet, szeretet, megbecsülés; ezért minden gonosz, álnok szó, mely elhagyja az ajkat, ezt az alapot gyengíti, semmisíti meg. Minden meg-gondolatlan bíráló-itélő szó valakinek lelkét, becsületét, békességét sem-misíti meg, sározza be, teszi tönkre.

A nyelv gonoszsága a legjobb tettet, a legszebb akaratot is kikezdi. A bírálatoknak nincs vége-hossza. Valaki jót tesz, de a gonosz nyelv álnokul rámondja: „Teheti, van miből. Jól tudja, miért teszi, régebb másképp tette, milyen büszke lesz azután.

Forduljunk el a gonosztól és cselekedjük a jót, keressük a békessé-
get és kövessük azt“.

Aki mindig csak a rosszat, rútat, szennyest keresi, kutatja, olyan az, mint aki egy kertben csak a száraz falevelet, szemetet látja, de sohasem néz a nyíló virágra, az aranyló gyümölcsre.

Ez a föld az emberiség paradicsomkertje, ha a szépet és jót és békességet keressük benne.

Az apostol tanítása évezredek nagy megtapasztalása: ha szereted az életet, márpedig szereted, akkor keresd mindenben és mindenkor a békességet és kövesd azt.

Atyámfiai! Testvéreim! Mi az élet szerelmesei vagyunk, ezért a békesség keresői kell legyünk. A békesség emberei, kik naponta a jót igyekszünk cselekedni.

Legyen szavunk szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül, mert a gonosztól van minden azon felül. Ámen.

SZABÓ DEZSŐ

SÍRÁS

Lk 19, 41—42

A Bibliát, vallásos életünk eme szent könyvét is úgy vesszük kézbe, úgy olvassuk, mint áhítatunk, Istenhez emelkedésünk útmutatóját. Is-tent kereső magasztos gondolatokat várunk — és sokszor a legemberibb megnyilatkozásokat találjuk.

Jézus jeruzsálemi útján éli meg élete legmagasztosabb perceit, ho-zsánnát kiált a tömeg, virágot hint útjára, s Bethániában drága nárdus olajjal kenik meg, pedig életére már reáborítja árnyékát a golgotai keresztfa.

Magasra száll az örömujjongás boldog mámore. Minden olyan szép, tökéletes, harmonikus, vidám. Szép a kibomló tavasz, a madárdal, a ragyogó napfény Jeruzsálem márványpalotáinak diszein. Szép a város, a zsidó vallásos élet központja, és Jézus oly fenséges, mint aki Isten képmását hordozza imájában, zoltáros szívében, — és mindezek mel-lett: „Jézus sír!“ — Templomba vágyó magasztos gondolat és emberi megnyilatkozás: sírás.

Ha a hit, okos értelem, szabad akarat, lelkiismeret jellemző emberi tulajdonságok — (káténk megfogalmazása szerint) —, épp ily jellemző s talán egyetemesebb emberi szempontból a sírás. Mert élhet az ember hit nélkül, élhet értelem nélkül, élhet béklyóba, láncba vert akaratlanul, élhet lelkiismeret nélkül, de sírás nélkül nem élhet!

Sírással kezdődik az élet, az tölti be a bölcsőt, és sírással végződik, az hull a koporsóra!

És mégis szégyelljük, takargatjuk a sírást, mint ami a gyengeségnek a jele, amit szégyellni kell. Gyengeség a sírás? Lehet, hisz gyakoribb a gyermeknél s a gyenge nőnél, de miért sír akkor az „erős“ férfi? A sírás nem csak gyengeség. A sírás a tehetetlenség jele is. A fájdalomé is és az öröm jele is. A sírás az elkeseredés, szomorúság, gyász, de a boldogság jele is! És mindeneken felül és mindeneken túl: a sírás a szeretet jele is! Minél nagyobb valakiben a szeretet, annál nagyobb és gyakoribb a sírása.

„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.“ Ez a boldogság fakaszt könnyet örömben és bánatban szülő—gyermek—testvér—ember kapcsolatában.

Jézusról az evangélikusok kétszer jegyezték fel, hogy sírt. Az egyik esetben a Lázár koporsójánál, mert amint János írja, nagyon szerette őt. A második tudósítást egyedül Lukács örököltette meg mostani szent lelkünkben. Röviden csak így: „Látván a várost, síra azon“. Milyen nagyon kellett hogy szeresse Jeruzsálemet — a szent várost, hogy pusztá látása könnyekre fakasztotta.

Jézus sírásában, könnyeiben oly közel van hozzánk, mert benne az ő emberszeretetének, földszeretetének nagyságát látjuk kiteljesedni.

Éppen ezért mi emberek mindannyian Jézusról képet, szobrot mintázunk lelkünkben úgy, ahogy ő elképzelésünkben él. A mi Jézus-szobrunk csak teljes Jézus lehet. A mi Jézusunk a tökéletes Isten gyermeke! Aki a mi gyermek-, szülő-, föld-, Isten-szeretetünket kiteljesíti. A mi Jézusunk sír, szenved, éhez, de tanít és nevet, és aki mindeneken túl végtelen nagy hittel és bizalommal Istenhez imádkozik. A mi Jézusunk a békesség embere, aki hisz a tökéletesség diadalában és mindenek megváltását hozza.

A mi Jézusunk olyan, mint mi, s mi olyanok kellene legyünk, mint ő.

Sírj, neved, imádkozz, küzdj és haladj életed jeruzsálemi útján, és faragd ki lelkedben a boldog Jézus képét. Ámen.

SZABÓ DEZSŐ

EGYHÁZI ÉLET

Egyházi Képviselő Tanács második évnegyedi gyűlését június 1-én tartotta meg dr. Kovács Lajos püspök és dr. Barabássy László főgondnok elnöklete alatt.

Egyházi Főtanács június 11—12. napjain tartotta püspökbeiktatással egybekötött rendes ülését.

Lelkész-továbbképzés. A második évnegyedi lelkeszi értekezlet „Románia hozzájárulása a békés légkör és a népek közötti megértés megvalósításához“, a „Protestáns teológia a XX. században“, a harmadik évnegyedben a „Hazaszeretet“ kérdésével foglalkozott.

Lelkésznevelés. Az Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézet június 25-én tartotta évzáró istentiszteletét és ünnepélyét.

Légáció. A III—IV. éves hallgatóink pünkösdi alkalmával 15 egyház-községben végeztek légátusi szolgálatot.

Vizsgák. Július 4-én szakvizsgát tettek Fazakas Dénes, Nyitrai Levente és Veszélovszki Iván IV. éves hallgatók. Lelkészképesítő vizsgát tettek július 7-én Dénes György verespataki és Incze Kornél lokódi gyakorló segédlelkészek.

Ökumenikus teológiai konferenciát tartottak az ország teológiai intézetei Antonie püspök-rektor elnöklete alatt Kolozsvárt május 31-én, az Egyetemi Fokú Egységes Protestáns Teológiai Intézet rendezésében.

A konferencia témája: Hazánk ortodox és protestáns egyházainak közös ökumenikus munkássága 1961-től napjainkig, ennek eredménye és hazai jelentősége. A konferencia előadói voltak: dr. N. Chițescu, a bukaresti Ortodox Teológiai Intézet, dr. Pitters Hermann, a Protestáns Teológiai Intézet Sibiu-i ágazatának és I. Ica, a Sibiu-i Ortodox Teológiai Intézet tanára. A konferencián részt vettek az ortodox egyház részéről: Teofil kolozsvári, Vasile nagyváradi püspök, Visarion Sibiu-i helyettes püspök, Klein Albert ág. hitv. evangélikus, dr. Nagy Gyula református, dr. Argay György evangélikus és dr. Kovács Lajos unitárius püspök.